
OSOBNÍ ZPRÁVY

Docent MUDr. Jaroslav Baštecký, CSc., náhle zemřel

---

11. dubna 2004 zemřel necelý rok po svých sedmdesátinách nečekaně, náhle a nešťastně Slávek Baštecký, úspěšný dlouholetý reprezentant české psychiatrie, oblíbený psychiatr, úspěšný vědecký pracovník, postgraduální učitel, ceněný publicista v psychiatrii a v hraničních oborech, zkušený soudní znalec a psychiatrický legislativec a charakterní člověk. Po několikadenní absenci v práci byl nalezen bez života ve svém spořilovském bytě. Vždy jsme cenili jeho pracovní i reprezentační zásluhy a opakovaná laudatio (ČaS Psychiatrie 82, 6, 432, 1986, 92, 4, 272-273, 1996 a 102, 6, 335, 2006) to dotvrzují.

Doc. Baštecký byl typický Pražák, vázaný na Prahu, i když rád a vydatně cestoval, vesměs po psychiatrických konferencích doma i v zahraničí. Pouze tříměsíční nedobrovolné zastupování primáře psychiatrického oddělení v Karlových Varech počátkem 70. let jeho celoživotní pražské psychiatrické angažmá přerušilo.

Promoval v r. 1959, hodnost kandidáta lékařských věd obhájil v r. 1966, habilitoval se z psychiatrie v r. 1987. Působil v Psychiatrické léčebně v Praze-Bohnicích, v někdejší Výzkumném ústavu psychiatrickém zastával funkci primáře klinického úseku a posléze od r. 1976 jako pracovník Institutu pro postgraduální vzdělávání zdravotníků (IDVZ, dříve ILF). Od r. 1990 zde vedl subkatedru soudní psychiatrie a psychologie.

Svoji výzkumnou činnost zaměřil velice široce: zabýval se psychofarmakologií, zkoumal účinnost mnoha psychofarmak, jejich inkompatibility, akutní intoxikace psychofarmaky, protěžoval a zaváděl u nás vyšetření moče Forestovým testem ke kontrole užívání psychofarmak, široce prozkoumal Leeův efekt u psychických poruch a snažil se elektrofyziologickými metodami odlišit psychotické a nepsychotické stavy (za tuto práci obdržel v r. 1978 cenu Psychiatrické společnosti), studoval predikci suicidálního chování. Ve zralém věku se soustředil na tyto důležité oblasti: nádorová onemocnění a psychika (desítky článků), psychosomatické poruchy (editor knížky „Psychosomatická medicína“), gerontopsychiatrie (editor publikace

„Gerontopsychiatrie“) a soudní psychiatrie (stovky soudně-psychiatrických posudků a dobrozdání). Ve všech, spolu s kolektivy zanícených spolupracovníků, dosáhl věhlasu a rozmnožil českou psychiatrickou literaturu o základní díla. Dovedl si vybírat správné a seriózní odborné spolupracovníky.

Nikdo z českých psychiatrů neseřpsal a nepublikoval tolik zpráv z domácích a zahraničních kongresů jako on. Stal se pečlivým zapisovatelem historie psychiatrických setkání.

Mnoho let byl členem redakční rady časopisu Česká a slovenská psychiatrie. Byl pečlivým, vlídným recenzentem, ale měl nároky na určité hranice, které nikdy nepřekročil.

Mnoho let byl předsedou psychosomatické sekce Psychiatrické společnosti ČLS JEP a v této funkci uspořádal mnoho konferencí. Byl členem řady zahraničních odborných společností (CINP, CIANS, EUPSYCA), kde nás důstojně reprezentoval.

Pocházel z právnické rodiny, a proto našel zálibu i uplatnění v společensko-právně-psychiatrických tématech. Jeho knížka „Psychiatrie, právo a společnost“ z r. 1997 je dodnes velmi užitečným pomocníkem.

Slávek Baštecký měl mnoho příznivců, ale v podstatě žil dosti izolovaně, osamoceně, a to zvláště po smrti svého otce. Rád vyhledával při psychiatrických setkáních společnost kolegů a do nočních hodin dokázal bavit, poučovat a rozesmávat celou společnost. Měl velké znalosti historické a občas zkoušel své okolí ze znalostí dějinných událostí. Dokázal ale zaujatě a s osobním prožitkem informovat o rozmarech počasí a o psychosomatických potížích, které vyvolávají. Byl velmi pečlivý, spolehlivý, akurátní, mluvil vždy spisovně a mluvnicky bezchybně.

Bude trval dlouho než čas zacílí ránu pro českou psychiatrii a jeho nepřítomnost na společenských aktivitách při psychiatrických setkáních, kterou nám svým odchodem způsobil.

MUDr. Pavel Baudiš, CSc.